

ת"פ 15981/03/15 - מדינת ישראל תביעות נגד נגד פרחאן אלסאנע

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 15981-03-15 מדינת ישראל נ' אלסאנע(עציר)
תיק חיצוני: 96199/2015

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל תביעות נגד
ע"י בא כוחה עו"ד אסיף גיל
נגד
הנאשם פרחאן אלסאנע (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד רחאל

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם, ניסיון תקיפה סתם, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גניבה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 03.03.2015, סמוך לשעה 11:22, נכנס הנאשם לחנות של המתלונן, בבאר שבע, פנה למתלונן ובקש ממנו בקבוק וודקה סמירנוף קטן בשווי 35 ₪ מבלי ששילם תמורתו. משפנה הנאשם אל עבר היציאה כאשר בקבוק הוודקה בידו, החל המתלונן לדלוק אחריו בכדי לקחת ממנו את בקבוק הוודקה, ובמעמד זה תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין, בכך שדחף אותו וחבט בו בגופו. בהמשך המתואר לעיל, במהלך ויכוח שפרץ בין המתלונן לנאשם, ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן שלא כדין, בכך שניגש למקרר, פתח את הדלת ולקח בקבוק בירה בכדי להכות באמצעותו את המתלונן. בין השניים, התפתח מאבק במהלכו הצליח המתלונן להוציא מידי הנאשם את בקבוק הבירה.

עובר אורח הפריד בין השניים, ואז אחז הנאשם במזלג, ואיים באמצעותו על המתלונן. בהמשך, יצא הנאשם מהחנות כשבידו בקבוק הוודקה. המתלונן דלק אחריו, ובמעמד זה, אחז הנאשם במוט עץ ותקף באמצעותו את המתלונן בכך שחבט בו באמצעות המקל על ראשו ופלג גופו העליון. בגין כך נגרמו למתלונן חבלות שריטות בפניו ובאפו והנאשם נגב את בקבוק הוודקה. סמוך לאחר מכן, משהגיעו שוטרים למקום, סרב הנאשם להזדהות בפני השוטר, סרב למסור את הבקבוק, התנגד לעיכובו ולמעצרו דבר שאילץ את השוטר להשתלט עליו תוך הפעלה אקדח טייזר.

במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעוניו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש הפנה לנסיבות ביצוע העבירה ולערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם, בטחוננו, כבודו ושלמות גופו של המתלונן לצד הערכים המוגנים של הסדר הציבורי ושלווה נפשו של אדם. לדברי ב"כ המאשימה עסקין בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים. המדובר במסכת אירועים שהתרחשה לאור יום כאשר הנאשם נהג באופן אלים ובאמצעות מוט עץ כלפי המתלונן. הנאשם תקף המתלונן במספר הזדמנויות וגם הגעת המשטרה למקום לא היה בה כדי להביאו מלחדול מהתנהלותו האלימה עד כי היה צורך בהפעלת טייזר כנגדו. בנסיבות אלו סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים ל - 24 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנה לעברו הפלילי ולקיומו של מאסר מותנה שלא היה בהם די. נתונים אלו מצדיקים אליבא בא כוח המאשימה, מתן העדפה לשיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בא כוח הנאשם מנגד, סבור כי תיק זה תחילתו ב"אי הבנה" בין המתלונן לבין הנאשם באופן שיכול היה למנוע את כל השתלשלות האירועים. לצורך ביסוס טענתו זו, הגיש בא כוח הנאשם את הסרטונים מהקיוסק שבו התרחשו האירועים. לדבריו, המתלונן הביא בעצמו להסלמת האירוע כאשר הוציא סכין מתחת לדלפק ורדף אחרי הנאשם. לדבריו באותה מידה יכול היה הנאשם לנקוט בדרכים לגיטימיות ולהזמין משטרה חלף נסיון להתעמת עם הנאשם. ברשותו של הנאשם נמצאו 85 ₪, כך שלא ניתן לשלול שכוונתו אכן הייתה לשלם בסופם של דברים על הבקבוק.

מעבר לכך ציין שעסקין בנאשם שהודה, חסך זמן שיפוטי יקר, יש בהודאה זו משום נטילת אחריות והבנת הפסול במעשיו. לנאשם הרשעה אחת בלבד, כך שאין לומר שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד. בנסיבות אלו, בשים לב לגילו ובשים לב לסיבות שבגינן מלכתחילה הושת על הנאשם בתיקו הקודם מאסר מותנה, מוטב להסתפק בימי מעצרו ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף. עוד ציין כי, ניתן היה להמנע מהפעלתו של הטייזר, שכן היו די שוטרים שיכלו להשתלט על הנאשם גם ללא נקיטה באמצעי דרסטי שכזה.

הנאשם מצידו, שב וחזר על כך שבכוונתו הייתה לשבת ולשתות בחוץ ורק אחר כך לשלם, לדבריו, המתלונן הוא זה שהחל לזרוק לעברו מילים שלא במקום, עוד ציין כי עשה טעות ומבקש סליחה.

דין והכרעה:

כפתח דבר אציין כי מצאתי שיש לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם, המדובר בשורת מעשים שבוצעו בסמיכות זמן ומקום ובאופן רציף. המדובר במעשים אשר יש לראותם כאירוע אחד, זאת גם בהתאם למבחן נסיון החיים והקשר ההדוק כפי שנקבע במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**.

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחוננו, כבודו ושלווה נפשו של המתלונן. כך גם פגע בערך

המוגן של הגנה על קניינו ורכושו של הזולת. בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, פגע הנאשם בערך המוגן של שלטון החוק, הסדר הציבורי. בעבירות האיומים, פגע הנאשם בערך המוגן של אוטונומיית הפרט לפעול ללא חשש.

לא אחת התריעו בתי המשפט כי יש למגר את תופעת הבריונות המצויה ברחובות על ידי ענישה הולמת. על שיקולי ההרתעה שעל בית המשפט לשקול בעבירות אלו אפנה לע"פ 4330/12 דעאס נ' מדינת ישראל (5.11.2012):

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים."

בדומה ר' ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני :

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה."

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים גם בעבירות בהן הורשע הנאשם: החל מעונשים צופי פני עתיד, וכלה בעונשים שיכול ויגיעו לכדי שנה וחצי ויותר. בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט שת ליבו בין היתר, לשאלה האם התקיפה בוצעה בצוותא חדא אם לאו, האם נעשה שימוש בנשק קר או חם, עצמת התקיפה, תוצאות התקיפה, הרקע לביצוע התקיפה ויתר נסיבות ביצוע העבירה. בעבירות של איומים, בית המשפט נותן דעתו לטיב האיומים, מיהות המאיים ומיהות המאויים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, האם הנאשם פעל לצורך מימוש האיומים ומטרתם.

ברע"פ 7734-12 , טימור נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשת רשות ערעור, על מי שנגזרו עליו 12 חודשים מאסר בפועל, בגין שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (באמצעות אגרוף ובאמצעות בקבוק) בעניינו של נאשם ללא עבר פלילי ועל סמך הודאתו. עוד ר' רע"פ , **4986-14 קונסטנטין נ' מדינת ישראל** בו נדחתה בקשת רשות ערעור בעניינו של נאשם שהורשע לאחר הוכחות, בעבירה של היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 8 חודשים מאסר בפועל.

בענייננו, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, נמצאת ברף הבינוני של עבירות בכגון דא. תחילתו של האירוע בהתנהלותו של הנאשם הנוהג כ"מנהג בעלים" במקום עת נכנס בצהרי היום לחנות, נוטל את בקבוק הוודקה מידו של המתלונן ויוצא ללא כל כוונה או רצון לשלם.

בית המשפט צפה בסרטוני האבטחה שהוגשו מטעם ההגנה. צפייה זו מלמדת בבירור כי בניגוד לנטען, אין עסקינן ב"אי

הבנה" או "חוסר תקשורת". לנאשם לא הייתה כל כוונה לשלם על הבקבוק. זה יוצא מהחנות, שם הבקבוק בכיסו ופונה לדרכו. מצלמת האבטחה החיצונית אף מראה כי בשעה שהמתלון פונה לנאשם זה האחרון מסמן למתלון שישתוק באמצעות תנועה של אצבע על שפתיו. (ר' CH7 שעה 11:22:10)

עוד יצוין, וגם כן בניגוד לטענת ההגנה כי הנאשם הוא זה שמסלים האירוע ומדרדר אותו לפסים אלימים שכן עם חזרתו של הנאשם לחנות, הלה נצמד למתלון, ותוך 9 שניות בלבד, ניגש למקרר ומוציא מתוכו בקבוק בירה על מנת לתקוף עמו את המתלון. אכן המתלון לא נותר פאסיבי, ומיד שולף את הבקבוק מידו של הנאשם ומתעמת עמו כשבקבוק אותו הוציא הנאשם מהמקרר מצוי כעת בידו. נדמה כי אלמלא פעל כן, יכול והאירוע היה מסתיים באופן שונה תכלית שוני.

גם התערבותו של עובר אורח שהפריד בין השניים לא היה בה כדי להרגיע את הנאשם שכן בשלב זה הלה אוזח במזלג ומאיים באמצעותו על המתלון. בהמשכם של דברים, הלה עוזב את המקום כשברשותו בקבוק הוודקה.

המתלון יוצא בעקבותיו של הנאשם אשר בזו הפעם נוקט באלימות של ממש, חובט במתלון באמצעות מקל על ראשו ופלג גופו העליון, וגורם לו שריטות ולחבלות בפניו ובאפו. גם הגעתו של שוטר למקום, אינה מרגיעה את הנאשם: זה מסרב להזדהות, מסרב למסור את הבקבוק, מתנגד למעצר, דבר שבסופם של דברים, הביא השוטר להפעיל אקדח טייזר. לא למיותר להוסיף כי בשים לב לשעת הגעת של השוטרים כפי שזו נלמדת מהצפייה בסרטונים (11:43) הנאשם נשאר בקרבת מקום ולא עזב את סביבת החנות, כפי הנראה מתוך כך שביקש לתבוע את עלבונו מבעל החנות.

ההגנה ביקשה כאמור ללמד שהמתלון הוא התוקפן ולא הנאשם מתוך כך שמצפייה בסרטון המתלון יוצא מהחנות שבדיו סכין. ביחס לכך יש להקדים ולומר כי הנאשם הודה במיוחס לו ללא הסתייגויות וללא טענות בדבר קרבה לסייג כזה או אחר. כשזו תמונת הדברים, ישנו קושי בשלב הטיעונים לעונש שאין בפני בית המשפט, אלא כתב האישום המתוקן, להתייחס באופן מהותי לטענה שכזו בפרט כאשר חלקו של האירוע אינו מתועד, ובפרט אין בפני בית המשפט את גרסתו של המתלון. הגם כך, הרי כפי שפורט לעיל, הנאשם הוא זה שמלכתחילה מבקש ליטול את רכשו של הנאשם והוא זה שמלכתחילה מוביל את האירוע לפסים אלימים. כך גם יודגש כי אף לא אחד מהצדדים טען המתלון תקף את הנאשם או למצער הנאשם פעל מתוך חשש שיותקף על ידי המתלון.

האירוע הנ"ל יכול היה להיגמר בתוצאה קשות יותר, בפרט אמורים הדברים נוכח נטילת הבקבוק על ידי הנאשם על מנת לעשות בו שימוש ולתקוף המתלון באמצעותו. כך גם, השימוש במקל באמצעותו פוגע הנאשם בראשו של המתלון ופלג גופו העליון, יכול להביא בנקל לתוצאות חמורות בהרבה מאלו שנגרמו בפועל. נמצא כי הנאשם תוקף תחילה בידיו, בהמשך מנסה לתקוף עם בקבוק בירה, לאחר מכן מאיים עם מזלג, ובסוף תוקף באמצעות מקל. אלה כאלה מלמדים על הלך רוחו ורצונות להתעמת עם המתלון אך בשל כך שלא איפשר לו ליטול את בקבוק הוודקה.

לצד האמור לעיל תילקח חשבון העובדה כי האלימות מצדו של הנאשם ככל שזהו מתועדת בתוך החנות לא הייתה במדרג הגבוה של עבירות מסוג זה כאשר אותה חבטה המפורטת בכתב האישום נדמה כי קרובה יותר לדחיפה. כך גם

אותו ניסיון תקיפה בבקבוק נעצר באיבו מבלי שהנאשם כלל הצליח להניף את הבקבוק אלא רק הוציאו מהמקרר (אם כי הדבר סוכל בעיקר תודות לתושייתו של המתלונן). עוד יוער כי לא נגרמו למתלונן חבלות משמעותיות למעט שריטות.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, תילקח בחשבון הודאתו, שיש בה משום נטילת אחריות, והבעת חרטה, כך גם יש בה להביא לחסכון בזמן שיפוטי יקר. בתיק זה לא התבקש תסקיר ומשכך, לא נפרסו מאפייניו ונסיבותיו האישיות של הנאשם. במצב דברים זה, אין לדעת מה הוא הרקע המדויק לביצוע המעשים והאם ישנו צורך במעורבות טיפולית. כשזוהי תמונת הדברים, הרי שאין לדבר גם ההליך השיקומי שבגינו יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

לחומרא, תילקח בחשבון העובדה כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע שורה של עבירות רכוש בכללן: גניבת רכב, גניבה, התפרצות לבית מגורים, סיוע לגניבה וסיוע להתפרצות לבית מגורים (ת"פ 23815-09-12 שלום ב"ש). בתיק זה, הושת על הנאשם עונש של 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת מתוך התחשבות במצבו ונסיבות חיי, לצד עונש של 6 חודשים מאסר על תנאי, שהנו בר הפעלה.

הנאשם לא השכיל לנצל את גישתו המקלה של בית משפט עת ושב והסתבך בפלילים הגם שתלוי מעל ראשו מאסר מותנה במצב דברים זה, יש לתת מקום ומשקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מסוים להרתעת הרבים נוכח נפוצות התופעה בה מי אשר חפצים ל"הרטיב גרונם" באלכוהול, נכנסים לפיצוציות, נוטלים משקה ויוצאים ללא כל כוונה לשלם. כך הם פני הדברים ביחס לעבירות האלימות בהם אותם בצע הנאשם.

על דרך הכלל, מאסרים על תנאי יש להפעיל במצטבר לכל עונש אחר, זוהי לשונו הברורה של סעיף 58 לחוק העונשין, וזוהי הפסיקה הנוהגת. הגם כך, בעניינו של הנאשם שבפני, מצאתי לחפוף את מחציתו של המאסר המותנה, וזאת מתוך מתן משקל להודאתו וכך גם נוכח השוני בין אופי המעשים, שבגיןם מלכתחילה הושת המאסר המותנה (הנושאים בעיקרם מאפיינים של עבירות רכוש), אל מול, מעשיו בתיק זה אשר יש לראותם כעבירות אלימות.

מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 03.03.15.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 28315-09-12, כך ש - 3 חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, ו - 3 חודשים בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 12 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 03.03.15.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג

פשע.

ה. 1,000 ₪ פיצוי למתלונן, עת/ 1, הפיצוי ישולם עד ליום 01.01.2016

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, 3 אוגוסט 2015, במעמד הנוכחים ונמסר לצדדים על ידי כב' השופט יואב עטר.